

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 117

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm qua chúng ta đang ôn tập đến...

Phần 2: Lúc cha mẹ bệnh phải làm gì phải làm gì?

Đã ôn hết...

Chánh văn 7.1 “Thân hữu tật, được tiên thường” là Cha mẹ bệnh nằm thuốc trước”.

Bây giờ chúng ta sẽ tiếp tục

Chánh văn 7.2: Trú dạ thị, bất ly sàng – là “Ngày đêm hầu, không rời bước”

Có 2 ý:

1. Khi cha mẹ bị bệnh phải làm gì?
2. Khi cha mẹ lâm chung phải làm gì?

Riêng nội dung “Cha mẹ lâm chung phải làm gì?” thì trong bài giảng của TS Thái ko có. Phần này là tôi xin trích lại lời giảng của Hòa thượng Tịnh Không trong “Hỏi đáp trợ niệm lúc lâm chung” để bạn có 1 cái nhìn tổng thể, bạn tham khảo.

Chúng ta bắt đầu:

- 1. Khi cha mẹ bị ốm, bệnh phải làm gì?**

Bạn lưu ý nhé: chữ “Ôm” và chữ “Bệnh” khác nhau, chữ ôm là có thể ôm vài ngày, có thể ôm chốc nhất, nhưng chữ bệnh cũng có nghĩa là nằm lâu dài. Trong chánh văn có nói rất rõ ạ: Khi cha mẹ bị bệnh thì phải **“Ngày đêm hầu, không rời bước”**

Ở Việt Nam, tôi có nghe câu chuyện về ca sĩ Ngọc Sơn, mẹ của ca sĩ vừa mới mất. Ca sĩ Ngọc Sơn gọi là U50 rồi, là một người con rất hiếu hạnh. Ca sĩ bán cả biệt thự của mình để chữa bệnh cho mẹ khi phát hiện ra mẹ bị ung thư, đưa mẹ sang Mỹ, bán biệt thự đi, và nói chuyện rằng là: Những cái ngày bên Mỹ là 16 nghìn đô một ngày, mà rông rã liền trong 6 tháng bạn nhé. Mà cận kề, bỏ hết cả các show diễn để chăm sóc mẹ. Và đến khi mà không chữa được nữa thì đưa mẹ về Vũng Tàu. Và đợt vừa rồi cách đây độ khoảng một tháng thì mẹ ca sĩ ra đi.

Thì ca sĩ có nói là:

- Con không cần gì hết (bởi vì mẹ ca sĩ có nói là: Sao con không lấy vợ đi, vì nếu như thế này thì cuối đời con biết làm thế nào?) Thì ca sĩ Ngọc Sơn có trả lời mẹ rằng là:

- Con không cần gì hết, con chỉ cần sức khỏe của mẹ. Mẹ đưa cho con số đo con không quan tâm. Đối với con một nghìn tỷ không là gì hết, con chỉ cần sức khỏe của mẹ.

Thế bà mẹ mới khóc, mới bảo:

- Tôi thương nó lắm, tôi lo cho nó lắm. Bởi vì nó cứ nói với tôi rằng nó không lấy vợ. Và sau này nó sẽ đi tu, và nó sẽ hiến tạng khi nó chết.

Cho nên khi đọc đến câu đấy thì tôi đã hiểu tại sao ca sĩ Ngọc Sơn có thể hiếu hạnh được với mẹ như thế. Bởi vì anh là người tu.

“Ngày đêm hầu, không rời bước”. Đó. Một người ca sĩ họ sống phải bằng cái là họ đi khắp nơi để họ biểu diễn. Vậy mà sẵn sàng bỏ. Còn nếu như chúng ta thì sẽ lý luận đủ thứ là con bận lắm, tối mất tối mũi ra, không thể đến thăm được.

Chúng ta tiếp tục.

2. Cha mẹ lâm chung bạn giúp thế nào?

Có 2 ý

- Thứ nhất: Khai thị cho cha mẹ
- Thứ hai: Trợ niệm cho cha mẹ

Chúng ta bắt đầu

Thứ nhất: Khai thị cho cha mẹ

Nếu cha mẹ là người chưa hiểu đạo và chưa niệm Phật thì bạn phải khai thị cho cha mẹ 7 ý như sau:

- 1- Kể cho họ nghe về y báo, chánh báo của Tây Phương Cực Lạc;
- 2- Nói về nguyện thứ 18 của A DI ĐÀ PHẬT;
- 3- Nói những tám gương vãng sanh lúc lâm chung;
- 4- Nếu họ có tài sản, khuyên họ hãy bán đi để cúng dường Tam Bảo, tạo phước cho mình;
- 5- Phải khuyên buông bỏ muôn duyên từ thị dục, ái dục (tức là từ tài sản, duyên nợ, tình cảm...) buông tất để cầu sanh Tịnh Độ
- 6- Khuyên họ chú tâm niệm Phật, đừng sợ chết: Vì nếu số chưa hết thì niệm Phật sẽ khỏe lại, vì tiêu nghiệp chướng; Nếu số đã hết vãng sanh TPCL
- 7- Khuyên họ chỉ theo một mình A DI ĐÀ PHẬT mà thôi, không theo bất kỳ một ai khác.

Chúng ta bắt đầu...

- 1- Bạn kể cho họ nghe về y báo, chánh báo Tây Phương Cực Lạc.
- 2- Nói về nguyện thứ 18 của A Di Đà Phật.

[Đương nhiên bạn nói 48 nguyện thì càng tốt, nhưng mà sơ bộ thôi, thời gian không nhiều. Nhưng mà phải nói về cái nguyện thứ 18.

Bạn nhớ rằng lúc đấy là nếu những người mà không bị lẫn, là biết hết. Phụ thân tôi ba ngày lâm chung tôi lúc ấy mới bảo Cư sĩ Loan là “Con in ngay cho cô cuốn kinh A Di Đà, gửi ngay vào bệnh viện cho cô”. Và khi tôi đọc là tôi thấy mặt cụ rạng rỡ lên. Mặc dù chính trước đây cụ dạy tôi kinh A Di Đà nhé. Và bắt đầu từ đây trở đi cụ niệm Phật theo.

- 3- [Rồi] Nói về những tám gương vãng sinh lúc lâm chung như Ngài Trương Thiện Hòa, Pháp sư Oánh Kha, rồi mẹ của cư sĩ Hồ.

[Đấy ạ. Ngài Trương Thiện Hòa lúc lâm chung rồi, lúc ấy mới niệm Phật, và cuối cùng được vãng sinh. Phải kể luôn, kể ngay. Kinh nghiệm mà tôi kể cho cháu tôi lúc cháu lâm chung “Con phải niệm Phật ngay.” Mà thằng bé trước rất cương cứng. “Không niệm Phật thì bây giờ các vị đầu trâu đến hết, lôi cổ đi”. Mà chắc là đến rồi cho nên là lúc ấy phát tâm niệm luôn, mà cả đời không bao giờ niệm.

Thế rồi nói đến pháp sư Oánh Kha, là ba ngày liền ông niệm Phật, dù ông có tội nặng đến mấy thì tội, mà ông cũng vãng sinh. Nhờ cha mẹ mình sợ là trước đây, ví dụ:

- Mẹ làm nghề mổ gà thế này thì không được đâu. Thế này thì thôi thôi, đừng nói phí lời.

Bảo:

- Không, pháp sư Oánh Kha đây, rồi ngài Trương Thiện Hòa đây...

Rồi nói đến mẹ Cư sĩ Hồ. Mẹ Cư sĩ Hồ như thế nào ạ? Mẹ Cư sĩ Hồ là khi bà chết rồi, lúc ấy bà mới bắt đầu nghe mọi người niệm Phật khai thị, thì lúc ấy bà mới bừng tỉnh. Sau đấy bà nhập vào một người cháu, và bảo rằng là: Cho bà nghe kinh Địa Tạng, cả ngày đêm luôn. Thì cuối cùng đến chuẩn bị ngày 49 ngày, bà lại nhập, bà bảo:

- Ngày mai tôi sẽ vãng sinh. Rất cảm ơn mọi người.

Vãng sinh ở phẩm vị nào? Là “Trung phẩm Trung sinh”.

Và Hòa Thượng nói là:

- Đây là trường hợp đầu tiên và duy nhất tôi thấy là người đã chết rồi mà có thể vãng sinh.

Cho nên bạn nào mà nghe thế, xong hàm hồ bạn bảo:

- Ôi vậy thế thì tôi cũng chờ đến lúc sắp chết hoặc tôi chết xong rồi con cháu tôi nó niệm Phật, thì tôi cũng biết đường.

Thì bạn nhớ Hòa Thượng bảo trường hợp duy nhất Hòa Thượng thấy.

Cho nên hãy học thiền sư Tông Trách, dạy cha mẹ niệm Phật từ sớm đi. Mẹ thiền sư Tông Trách có phước quá rồi, 7 năm. Còn có một số người khác họ 3 năm, như cụ Triệu Vinh Phương ấy, 3 năm. Thì bây giờ mình dậy sớm hơn đi. Mà chỉ có lợi người lợi mình, bạn dạy cha mẹ chính là tự nhiên cái lòng tin của bạn sẽ tăng lên.

Kể cho cha mẹ nghe những tấm gương đấy.

Tiếp tục ạ.]

4 - Phải khuyên cha mẹ buông bỏ muôn duyên

Từ thị dục đến ái dục, từ tài sản, rồi duyên nợ, rồi tình cảm, rồi món ăn thích từ xưa. Buông xuống muôn duyên, cầu sanh Tịnh Độ.

[Về đây cha mẹ cái gì cũng có hết.

5. Nếu có tài sản thì khuyên họ hãy bán đi để cúng dường Tam Bảo tạo phước cho mình.

Đằng nào cha mẹ mất rồi cũng không mang đi được đâu. Mà bây giờ đây, âm cảnh hiện tiền rồi. (Nhiều cụ thấy chữ, thấy nào họ hàng, rồi bạn bè, rồi các cụ tổ tiên từ thời nào thời nào về hết cả). Bảo đây, âm cảnh hiện tiền rồi, vậy bây giờ tài sản này cha không thể mang đi, vậy thì đồng ý đi để con bán cúng dường Tam Bảo. Chỉ cần một cái sự đồng thuận của cha mẹ, đồng ý cái thì phước của cha mẹ, vì đây là ý niệm của cha mẹ.

6. Khuyên họ chú tâm niệm Phật, đừng sợ chết.

Vì nếu chưa hết số thì niệm Phật khỏe ra, mà tiêu nghiệp chướng. Còn nếu số đã hết thì vãng sinh Tây Phương Cực Lạc.

Nói đi nói lại rót vào tai.

Cuối cùng,

7- Khuyên họ chỉ theo một mình A Di Đà Phật mà thôi.

[Không theo ai hết.

Đấy ạ, thậm chí là có những người nói là:

- Tôi có một người con liệt sĩ, là tôi thấy về mặc một cái bộ quần áo trắng, tay cầm một cái quạt thế này và nói rằng là ngày này ngày này thì tôi sẽ vãng sinh.

Thế là báo khắp cho tất cả bàn dân thiên hạ, rồi các sư ở chùa, vì vị này cũng là cư sĩ mà. Và chuẩn bị hết, để đến lúc vãng sinh, nhưng mà cuối cùng cả đêm hôm đấy mọi người trợ niệm cho suốt, không vãng sinh. Ba ngày sau vẫn trợ niệm, cũng không vãng sinh. Và bây giờ vẫn sống.

Vì mắc cái tội gì? Bảo đi theo A Di Đà Phật thôi thì lại bảo là “đây con trai tôi”. Mà đã chắc gì con trai, toàn là oan gia trái chủ giả hình cả, vì kinh Địa Tạng Ngài đã dạy thế rồi.

Hòa Thượng nói là thậm chí nếu như lúc ấy là Đông Phương Dược Sư Lưu Ly Quang Phật đến mà bảo:

- Thôi đi về coi như xứ phương Đông với ta

Thì cũng là chấp tay đánh lễ một cái, vái Ngài và nói rằng:

- Con xin cảm ơn thịnh tình của Đức Phật Lưu Ly Quang Phật, nhưng mà con phải về Tây Phương Cực Lạc với A Di Đà Phật.

Chỉ theo một mình A Di Đà Phật thôi. Rót vào trong tai ấy.

Tiếp tục:

Nếu cha mẹ đã là người từng niệm Phật, thì Hòa Thượng bảo chẳng cần khai thị, giữ cho họ chánh niệm, chỉ có một câu A Di Đà Phật mà thôi.

Chúng ta kết thúc nội dung khai thị cho cha mẹ thế nào ở đây ạ. Bây giờ chúng ta chuyển sang nội dung:

Thứ hai: Trợ niệm cho cha mẹ thế nào?

[Ở đây thì tôi xin trích “**Quy tắc và ý nghĩa của sự hộ niệm.**” của lão cư sĩ Lý Bình Nam. Vì tôi thấy nó rất đủ ý, và bao trùm hết tất cả những ý mà Hòa Thượng trả lời trong cái cuốn “Hỏi đáp lúc lâm chung”

Quy tắc và ý nghĩa của sự hộ niệm.

(Lão cư sĩ Lý Bình Nam giảng tại Liên Xã - Đài Trung).

“...Gia quyến của người sắp mất không nên làm rối loạn, không nên làm theo ý mình, không nên bày vẽ bên ngoài làm cho nhộn nhịp. Khi Ban Hộ Niệm đến, nên chuẩn bị nước trà, ngoài ra không cần gì hết.

Ban Hộ Niệm thì nhất định phải chú ý 2 điều.

[Các bạn lưu ý nhớ, bạn nào đã từng sai rồi thì phải sửa].

Ban hộ niệm đến nhất định phải chú ý 2 điều.

Một tự mình ăn uống không nên làm phiền gia quyến của người sắp mất, [không được ăn một cái gì hết].

Hai không được nhận phong bì đỏ. Tức là tiền lì xì tuyệt đối không thể phá lệ. Nếu như phá hoại quy tắc họ không cho phong bì đỏ thì tâm sẽ không còn chân thành để hộ niệm người sắp lâm chung, thì sự hộ niệm cũng sẽ trở thành kiếm tiền, đây là phá hoại Phật pháp. Cũng không được nhận lễ vật của người ta.

Nếu là cư sĩ tại gia đi hộ niệm mà nhận tiền thù lao tức là tạo tội nghiệp, Ban hộ niệm mà nhận tiền thù lao của người ta thì hỏng hết. Mọi người phải học theo tổ Ấn Quang, bằng không là phản đồ, không tuân theo quy tắc hộ niệm tức là “khinh sư diệt tổ”.

Bản thân tôi cũng đã từng sai rất nhiều, và tôi không muốn rằng các bạn chưa sai lại vào sai, còn các bạn đã sai lại tiếp tục sai nữa.

Còn Hòa Thượng nói sao? “Bản thân tôi chưa bao giờ nhận 1 đồng để siêu độ cho ai. Bởi vì biết lực mình không đến, mà nếu không thì là nợ này không trả được”.

Tiếp tục.]

Phạm là những liên hữu gia nhập Ban hộ niệm đều có danh sách. Thân nhân quyến thuộc của thành viên trong Ban hộ niệm họ cũng tin Phật pháp, nếu họ có chuyện gì chúng ta đều phải đi hộ niệm còn như họ không tin thì không cần hộ niệm. Đây là phạm vi nhiệm vụ của Ban hộ niệm.

Đi hộ niệm phải chuẩn bị những thứ cần thiết sau đây:

- Một tôn tượng Phật A Di Đà cao 3 thước là 1m,
- Hai 1 cái lư hương, hai cái đèn cây và nhang đốt không gián đoạn,
- Ba 1 cái ly, 1 cái chén chúng ta mang những thứ này bất luận nhà của họ có hay không.

Đây là ba thứ, tượng tôn tượng Phật, lư hương này và cái chén, cái ly và cái chén.

Hòa Thượng trợ niệm cho Hàn Quán Trưởng ở trong bệnh viện thì sao ạ? Hòa Thượng bảo cần ba thứ:

- Một là tôn tượng hay tôn ảnh A Di Đà Phật. Đây là biểu pháp cho Phật;

- Hai là một bộ kinh thì bên tốp Hòa Thượng là dùng Kinh Vô Lượng Thọ. Đây là biểu thị cho pháp và...
- Ba là một cái áo cà sa của chính Hòa Thượng đắp lên. Đây là biểu thị cho Tăng.

Vậy thì đủ Phật, Pháp, Tăng thì oan gia trái chủ sẽ không dám đến để quấy nhiễu. Và đương nhiên nếu mình có phước mình lại còn được một cái áo mà ví dụ của một vị cao tăng chẳng hạn.

Tiếp tục

Khi đã đến nhà họ thì việc đầu tiên là an trí tượng phật chủ yếu là để cho bệnh nhân có thể trông thấy tượng phật. Tượng phật không nhất định là phải đóng hay treo vách tường, đặt trên bàn cũng được.

Cũng không nhất định là đặt tại phương hướng nào, bởi vị trí nhà cửa của mỗi người một khác nhau, thật ra mười phương không phân Đông, Tây, Nam, Bắc, có tượng Phật nơi nào thì nơi đó là hướng Tây.

Nhiều bạn lại cứ câu chấp là nếu đặt tượng Phật ở dưới chân bệnh nhân thì các bạn bảo thế này chống chân vào, thế thì bất kính. Bạn đặt ngược trở lên trên đầu bệnh nhân có nhìn thấy gì đâu. Cho nên phải nói là không có câu chấp kể cả đóng hay treo vách tường đặt trên bàn cũng được và phải để chỗ nào để cho bệnh nhân có thể trông thấy.

Tiếp tục.

Nhang đèn mang theo nếu đã dùng hết thì dùng của họ, nếu như họ không có không đốt tiếp, cũng không sao. (Nhưng tốt nhất là hương suốt như lúc đầu).

Kế tiếp sắp xếp chỗ ngồi rồi bắt đầu hộ niệm, việc sắp xếp chỗ ngồi rất quan trọng, có thể khiến cho bệnh nhân yên lòng cũng là không để cho mắt của bệnh nhân nhìn đi chỗ khác.

Hòa Thượng bảo cứ tùy theo cái người lâm chung, nếu họ đã niệm Phật thì lúc trước họ quen niệm thế nào, họ quen niệm 4 chữ ta niệm 4 chữ, mà họ quen niệm 6 chữ thì ta niệm 6 chữ.

Tiếp tục

Nếu bệnh tình của bệnh nhân không nguy ngập, có thể bắt đầu vào sẽ niệm Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật.

Nếu thấy nguy ngập thì niệm 6 chữ; Nếu thấy rất nguy ngập thì trực tiếp niệm 4 chữ A Di Đà Phật. Lúc không hộ niệm thì ngồi im lặng niệm thầm trong tâm. Lúc hộ niệm phải tập trung tinh thần trong câu Phật hiệu.

Trong khi đang hộ niệm những người khác không được ra vào làm ồn, phải giữ bầu không khí yên tĩnh; Chỉ có thể ở xa mà xem không được tự tiện vào thăm bệnh nhân. Nếu để cho họ tự tiện vào thăm hỏi bệnh nhân, nói những lời dấy động tình cảm, nên biết rằng hễ bệnh nhân vừa động tình cảm thì là hỏng hết, mất đi chánh niệm.

Chúng ta đã nghe Hòa Thượng kể cái câu chuyện về một vị cư sĩ, cả đời làm thiện. Vậy lúc chết ở trong bệnh viện ở Singapore, ban trợ niệm thì đang trợ niệm cho. Thì cuối cùng là cái người con trai ở Mỹ nó về, mà cái người này thì bà ghét nhất. Đây là đang nói về dấy động tình cảm ghét đấy nhé. Thế thì nó vừa mới bước chân vào một cái thì coi như là bà ấy uất quá, bà nắc lên một cái rồi bà trợn mắt bà ấy chết luôn, tắt thở luôn. Thế là Hòa Thượng bảo suốt cả đời tu tập, rồi được ban trợ niệm, niệm Phật cho cả tuần rồi, đến lúc lâm chung sắp sửa ra đi rồi thì bị gặp cái chướng ngại.

Đây là chướng ngại là ghét, nhưng còn chướng ngại yêu thương thì sao?

Thì sẽ làm cho bệnh nhân quẩn luyến không rời, và cuối cùng rất có thể堕 vào tam ác đạo. Như câu chuyện hai vợ chồng, rồi cuối cùng người chồng vì thương luyến người vợ, rồi cuối cùng堕 thành con sâu.

Tiếp tục

Cũng không được để cho bệnh nhân nghe những âm thanh khác như nghe âm nhạc, nghe tiếng hát, không được nghe tiếng khóc thê thảm dù có người sinh ra hiểu làm cho sự ngăn cấm quá nhiều thì người hộ niệm phải nhận được sự hiểu lầm như vậy.

Phải nhận được, thôi muốn hiểu làm như nào cũng được, nhưng phải bám được chắc cái mục tiêu là làm sao để hộ trì cho cái người lâm chung này vắng sinh.

Trước khi bệnh nhân sắp lâm chung họ muốn uống nước hoặc muốn ăn có thể cho bệnh nhân ăn.

Lúc đấy bảo:

- Thôi thôi đang niệm Phật thế này tuyệt không. Rồi lại thêm lên ăn uống thì chết.

Ví dụ mình thì bảo thế, không cho ăn. Đây nói rõ ràng nhớ. “Họ muốn uống nước hoặc muốn ăn có thể để cho bệnh nhân ăn hoặc uống nước”.

Nhưng không được nói chuyện, chỉ niệm phật mang thức ăn đến dứt cho họ ăn. Nếu như nói chuyện với họ thì tâm lý bệnh nhân sẽ tưởng là những âm thanh khác. Lúc đó họ không thể nhất tâm. [Không nói gì hết, cứ im lặng mà niệm Phật.]

Công phu niệm phật hàng ngày của mọi người đều phải đạt đến Nhất Tâm Bất Loạn, lúc lâm chung thì càng phải nhất tâm

[Câu này nghe khó chưa?] Công phu niệm phật hàng ngày của mọi người đều phải đạt đến Nhất Tâm Bất Loạn, lúc lâm chung thì càng phải nhất tâm.

Người hộ niệm trong khi đang hộ niệm không được ho, không được thở dài hoặc phát ra những âm thanh khác khiến cho bệnh nhân nghe rồi mất đi chánh niệm. Điều này lúc bình thường Ban hộ niệm phải luyện tập, không còn tạp âm.

Nếu không thì lúc bệnh nhân đang Nhất Tâm Niệm Phật đột nhiên bị một tiếng ho thở dài làm gián đoạn khiến cho tâm bệnh nhân rối loạn thần trí không còn tỉnh táo.

[Hòa Thượng bảo: Chỉ có giữ một câu chánh niệm A Di Đà Phật. Không có lúc đẩy mình cũng chẳng biết người lâm chung thế nào, mình cứ “thôi chịu khó nhớ, chịu khó nhớ một tý, chịu khó đau một tý. Sắp được rồi sắp được rồi” thế là tâm tán luôn ra theo cái câu đẩy thôi. Bạn để cho người bệnh chỉ có làm sao đây, thì tâm lúc đầu nó cứ dao động nhưng cuối cùng về sau nó đi theo một cái đường nó chỉ có chú tâm vào câu Phật hiệu thì kể cả đau, kể cả ngứa, kể cả các thứ đều không còn thấy nữa, chứ không phải là bạn lại cứ nhắc nhở.

- Thôi nhá. Thôi nhá...

Rồi thế này cái khác nhé, bạn phải lưu ý.

Bởi vì tôi thấy phụ thân tôi lúc lâm chung rồi thì một số những con cháu rất là thân thiết coi như con đẻ vào. Thế thì vào thì cứ gọi là xoa chân, xoa tay như thế này thì nghĩ là cù đau, cù mỗi khớp mà. Tôi cũng chẳng dám nói câu gì, sợ vì lúc đấy có ai hiểu mình theo pháp môn thế này đâu, đã cho mình niệm Phật đã là phúc rồi. Thế nhưng công lực cù cao, lúc đầu thì cù còn nhăn mặt khi mà xoa vào tay này xong bóp bóp tay thế này, xong về sau tuyệt không còn một cái điều gì ở trên khuôn mặt nữa, cù chỉ còn có niệm Phật.

Các bạn cứ yên tâm một điều là chỉ cần người bệnh nhân đầy nhiệt tâm vào câu Phật hiệu tất cả những cái đau đớn kia mất hết, và bắt đầu thoai tương đối, tôi chứng kiến rồi mà. Tôi chứng kiến hai người thân của tôi rồi mà.

Tiếp tục]

Đúng ngay lúc đó mà tắt thở đây là điều quan trọng nhất cũng là lúc khẩn yếu nhất thân nhân quyến thuộc sẽ không cảm được nổi xúc động họ sẽ tiến đến bên mình của bệnh nhân rồi khóc lóc. Lúc đó Ban hộ niệm phải ngăn cản họ, bảo họ không nên khóc lóc.

[Tốt nhất là thân nhân xin mời ngồi ra đằng sau], rồi kêu rồi gọi ba, gọi má mà phải khuyên họ nên niệm Phật, mọi người đều phải niệm Phật. Nếu không thì sự hộ niệm sẽ hoài công.

Sau khi bệnh nhân vừa tắt thở linh hồn vẫn còn trong thân thể nghiệp lực trong A-Lại-Da Thức vẫn còn trong thân thể, họ rất khó rời khỏi.

[Có người hỏi Hòa Thượng là:

- Cha con mất như thế là 12 tiếng rồi, mà người vẫn nóng thì đây có phải là thần thức chưa ra khỏi thể xác không?

Hòa Thượng bảo:

- Đúng, vẫn phải tiếp tục hộ niệm. Bởi vì khi thần thức thoát khỏi thể xác thì người sẽ lạnh.

Cho nên cái điểm cuối cùng mà thần thức đi ra đây. Ví dụ nóng, nóng ở đỉnh đầu chẳng hạn vãng sinh rồi, ngon ngả rồi. Nóng ở gan bàn chân chẳng hạn, vì nó lạnh hết từ trên xong bắt đầu đến gan bàn chân thần thức chui ra từ đây thì thôi, địa ngục rồi.

Tiếp tục]

Nếu người công phu giỏi trong khoảng khắc thần thức rời khỏi thân thể, người thông thường rất khó rời khỏi, giống như con ốc muốn rời khỏi vỏ là chuyện rất khó. Vì vậy phải niệm Phật hộ niệm suốt 24 tiếng không gián đoạn mới đảm bảo không bị nghiệp lực lôi kéo. Cổ nhân rất coi trọng điểm này.

[Cho nên cố gắng 24 tiếng các bạn nhớ].

Không Lão Phu Tử có nói ba ngày sau mới đại liệm, tức là nhập quan, vì ba ngày sau thì linh hồn đã rời khỏi thân thể, bậc thánh nhân cũng biết được điều này. Đại đa số người đối với việc sinh tử thì đều không hiểu rõ.

[Hỏi đến Không Tử thì Không Tử chỉ trả lời một câu là “Quý thần kính nhi viễn chi”, không bao giờ nói đến nhân quả. Nhưng mà thực ra đây các ngài đều là bậc thánh nhân biết hết rồi.

Tiếp tục]

Trưởng Ban hộ niệm bảo người nhà của người mới mất trong vòng 12 tiếng đồng hồ không được dờn động thân thể của người mới mất. Sau khi hộ niệm xong thì mới có thể dờn động thân thể, nếu các khớp xương rồi là chỗ cùi chỏ đầu gối đã cứng thì chỉ cần dùng khăn thấm nước nóng đắp lên thì sẽ mềm.

[Nhiều bạn khi trợ niệm cứ sợ rằng là thể ngũ nhỡ nó không mềm thì sao? Mà đúng là có những trường hợp không mềm thật. Cứng đơ ra thật, thì đây lão cư sĩ Lý Bình Nam nói, Hòa Thượng cũng nói, Hòa Thượng Thích Thiên Tâm cũng nói:

- Không sợ cứ yên chí đi, nếu lúc đấy nó cứng thì chỉ việc dùng khăn ấm đắp vào cái chỗ khớp đấy là cuối cùng nó mềm ra hết].

Nhiệm vụ của Ban hộ niệm đến đây là xong, toàn thể Ban hộ niệm đọc bốn câu kệ hồi hướng rồi là hành lễ hoàn mãn. Trưởng Ban hộ niệm tặng một tấm mền Kinh Đà La Di hay còn gọi là mền quang minh, và một bao Chu sa quang minh cho người vãng sinh.

Toàn bộ Ban hộ niệm từ biệt chủ nhân ra về không còn lo nghĩ gì nữa.

[Bây giờ lại nói về số người trợ niệm:

Thứ ba về số người trợ niệm thì nên bao nhiêu?

Trong Hỏi đáp trợ niệm lúc lâm trung, câu hỏi thứ 33 đồng học có hỏi:

- Số người trợ niệm càng nhiều càng tốt hay là cầu sức thanh tịnh rồi chỉ thông báo một vài người biết là được rồi.

Bạn để ý nhớ, bởi vì cái này tôi đã bị sai lầm, các bạn nào đã đến trợ duyên cho mẹ chồng tôi thì biết đây một nhà.

HT trả lời]:

Niệm Phật vãng sinh không được quá nhiều người, nếu như quá nhiều người thì phải phân ban. Khi người bệnh sắp chết trước mắt tốt nhất chỉ nên có bốn người. Trong Phật pháp bốn người gọi là một chúng, gọi là một đoàn thể. [Đây gọi là một tăng đoàn rồi], không nên quá nhiều, nhiều người quá sẽ gây ồn ào từ trường sẽ không tốt. Bạn phải hiểu điều này.

[Cho nên rất nhiều bạn cũng như tôi ngày trước toàn cầu đông. Đây, không cầu đông, đây, đông đâu có lợi. Tôi chỉ tiếc một điều sau khi mẹ chồng tôi mất đi rồi lúc ấy bắt đầu tôi mới hiểu đúng cái cuốn hồi đáp trợ niệm lúc lâm chung, chứ nếu tôi làm sớm hơn thì tôi đã biết những điều này để mà chỉ đạo. Cho nên tất cả các bạn, nếu còn cha mẹ già hoặc ngay bản thân mình phải chuẩn bị cho mình thì cũng phải nhắc nhở con cháu thường xuyên những điều này].

Khi người bệnh sắp chết trước mắt tốt nhất là nên có bốn người.

[Bởi vì bạn cầu cha mẹ bạn vãng sinh hay bạn cầu hoành tráng, để cho người đời nhìn thấy].

Nếu như thật sự có phước báu mà có nhiều người đến [như Lão cư sĩ Lý Bình Nam đây ạ]. Có thể đến Niệm Phật đường niệm Phật rồi hồi hướng cho họ, không nên niệm tại phòng của họ vậy là được.

[Lão CS Lý Bình Nam hơn 600 người đến để trợ niệm cho Ngài cơ mà, nhưng mà cái tốp mà ngồi tại phòng của Lão Cư sĩ Lý Bình Nam thì chỉ có 4 người thôi. Còn lại 600 vị kia (bởi vì cái hội trường nó chỉ được 600 chứ còn nhiều hơn. Bởi vì người này ra thì lại có người khác vào bổ sung) thì niệm Phật, ở cái hội trường ấy xong hồi hướng công đức cho Lão Cư sĩ Lý Bình Nam, thế là được rồi, không có thì vừa gây ồn ào và vừa từ trường nhiễu loạn hết cả.

Mà đã thế lại có những người họ rất thích yên tĩnh, họ quen thanh tịnh rồi mà mình đến mình làm ầm ầm lên, rồi mình hét cho đến vỡ họng ra. Tôi hai đám, tôi đi là đều vào trường hợp hét vỡ họng ra. Một trường hợp thì đưa một tốp đến, một xe ô tô bus bởi vì tôi đếm khoảng bốn chục người mà. Thế là vào không lúc nào ngớt tiếng Phật hiệu. Tôi nghĩ anh có phước quá. Nhưng mà bây giờ nghĩ lại, bởi vì mọi người hét to lắm, mà bản thân tôi cũng hét to. Thế ví dụ như cái người lâm chung đẩy họ lại là người luôn luôn thích thanh tịnh, mà bây giờ cứ ầm ầm lên như thế họ có chịu được không?

Cho nên các bạn vào cái trang web có cái chỗ nhạc Phật thì trong đấy có một cái bản là niệm Phật trợ niệm lúc lâm chung, tôi “down” được hình như bên trang của cư sĩ Diệu Âm Minh Trí, tôi không nhớ lắm, niệm rất chậm mà rất vừa phải. A – Di – Đà – Phật, cứ thế chậm chậm mà coi như là nhỏ mà đều, mà

phải nói là rất là cảm thấy rất là thanh tịnh. Tôi mới cảm thấy lời của cư sĩ Lý Bình Nam với của Hòa Thượng nói là đúng quá.

Đến lượt mẹ chồng tôi thì sau khi trợ niệm xong, mà tôi chỉ đạo thể mới khổ chứ, Niệm to lắm thể xong rồi đến phút cuối cùng còn hát, rồi tán phạt to kinh khủng. Các bạn nào chưa bao giờ hộ niệm thì cần nên rút kinh nghiệm, để những bạn chưa bao giờ bị thì đừng mắc và những bạn đã bị rồi thì phải rút kinh nghiệm.]

Thứ tư: Sức niệm phạt tác động đến người lâm chung thế nào?

Con người tuy chết rồi nhưng ý thức của họ vẫn còn, họ sẽ đi đâu thai. Chúng ta gọi là A Lại Da Thức vẫn còn hoạt động, mà có hoạt động thì có dao động,

[Mà có dao động thì tạo sóng. Đây bạn phải nhớ cái bài mà vật chất từ đâu sinh ra đã nói lại với các bạn. Tất cả dù vật chất đứng im cũng phát sóng. Bởi vì tất cả những cái điện tử, rồi là nguyên tử, phân tử ấy nó vận động không ngừng như thế thì luôn luôn tạo sóng. Dù đứng im cũng tạo sóng.

Cho nên con người ta đây], “tuy chết rồi nhưng ý thức của họ vẫn còn, họ sẽ đi đâu thai chúng ta gọi là A Lại Da thức vẫn hoạt động. Mà có hoạt động thì có dao động, [có dao động là có tạo sóng]. Sự dao động của chúng ta cũng có thể khởi tác động cảm ứng đạo giao với sự dao động của họ. [Cùng tần số thì hợp nhau], đây chính là lợi ích mà họ đạt được, giúp họ trồng hạt giống Phật trong A-Lại-Da Thức của họ. Hạt giống này mạnh hay yếu là do sức niệm của chúng ta, người niệm chúng ta hiểu lý niệm niệm tương ứng thì hạt giống này rất mạnh lên,

[Tôi nghĩ mãi tôi bảo bây giờ nêu mà bảo là mình phải niệm Phật “Nhất Tâm Bất Loạn” mình với hộ niệm được thể thì có mà cả đời mình chả hộ niệm được cho ai. Thế xong bắt đầu tôi mới đọc đến câu sau mới bảo là “Nhất niệm tương ứng nhất niệm Phật. Niệm niệm tương ứng, niệm niệm Phật” là bạn được một niệm thanh tịnh là bạn gom được một cái công đức của cái niệm ấy. Còn bạn được niệm niệm thì tốt quá rồi bạn đạt được đến gọi là sự nhất tâm bất loạn rồi.

Mấy ngày hôm nay tôi đều bảo CS Trung thứ bảy, chủ nhật là đăng bài ở trên trang gọi là chia sẻ pháp của Hòa Thượng Tịnh Không, thì có nói đến là bạn niệm Phật như thế nào để cho người thân của bạn được lạc đề tri ân được mà bạn phải niệm Phật được đến thành khối hay còn gọi đây chính là sự Nhất Tâm Bất Loạn, không dễ đâu.

Sự Nhất Tâm Bất Loạn là bạn đắc tiểu quả rồi đấy, sự Nhất Tâm Bất Loạn chính là trong tâm bạn chỉ có một câu A Di Đà Phật không có một ý thứ hai. Còn đến vô niệm thì bạn lại đạt lên một cái thành mức cao hơn là lý Nhất Tâm Bất loạn. Lúc ý bạn vừa ngộ nhập cảnh giới. Bạn vừa đạt được thần thông tự tại, là Vô Niệm.

Tiếp tục]

Nhưng nếu mà sức niệm hơi yếu thì sau khi họ mãn chung quyển thuộc sẽ thiết danh trai cho họ để giúp tăng phước cho họ.

[Đấy Hòa Thượng dạy chúng ta cách “thôi bây giờ trợ niệm, nếu mà sức niệm yếu, vậy thì làm thế nào để tăng phước cho cha mẹ mình, cho người thân của mình, thiết danh trai cho họ để giúp tăng phước cho họ. Đây về sau thiết danh trai sẽ là áp dụng kể cả các bạn cúng rằm tháng 7 cho cha mẹ đã khuất, cho cửu huyền thất tổ đã khuất].

Vâng ạ! thời gian đã hết, bài học của chúng ta hôm nay tạm dừng ở đây. Ngày mai chúng ta chuyển sang phần 3: Khi cha mẹ quá vãng cần làm gì?

Chúc bạn

*Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người*

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – xin cảm ơn

.....